

[Finansministeren.]

Forsaavidt derimod angaar Kendelser, der er afsagt før nærværende Lovs Ikrafttræden, er det foreslaaet, at Kendelserne kun kan paaankes af domfældte. Det maa nemlig anses for stridende mod den almindelige Retsbevidsthed, om frifindende Kendelser, der er afsagt i Henhold til en Lovgivning, der ikke aabner Adgang til Anke, ved senere Lov gøres paaankelige. For at undgaa Anke af Kendelser, hvor der er paalagt den paagældende Tjenestemand en mindre vidtgaaende disciplinær Straf, f. Eks. Forflyttelse eller Degradation, gaar Forslaget endvidere ud paa, at Anke kun kan finde Sted, hvor Kendelsen lød paa Frakendelse af Tjenestemandstilling, fordi der alene i disse Tilfælde kan siges at være Tale om en saa indgribende Foranstaltning, at der bør aabnes Adgang til en fornyet Prøvelse af Sagen.

I denne Forbindelse vil jeg gerne udtale, at dersom man aabnede Adgang for de domfældte til at indanke alle Kendelser, vilde det næppe kunne undgaaes, at man ogsaa gav Anklagemyndigheden en tilsvarende Adgang til at appellere afsagte Kendelser.

Naar domfældte imidlertid har paaanket den afsagte Kendelse, har man fundet det hensigtsmæssigt og stemmende med almindelige Retsplejeprincipper, at Anklagemyndigheden under Anken kan nedlægge Paastand om Skærpelse af den ikendte Disciplinærstraf, med mindre Anken alene tager Sigte paa en fornyet Prøvelse af Pensionsspørgsmaalet.

Et særligt Problem melder sig i øvrigt for saa vidt angaar domfældte, der i Medfør af den gældende Lovs § 4, Stk. 6, har indbragt for Højesteret Spørgsmaalet om, hvorvidt de har rettelig Krav paa ordinær Pension efter Tjenestemandsløven. Efter Forslaget finder man ikke, at de paagældende ved at have benyttet denne Ret skal have afskaaret sig fra nu at paaanke den afsagte Kendelse til den foreslaaede Ankeinstans, men Lovforslaget giver i disse Tilfælde den Begrænsning, at Ankeinstansen alene vil kunne afgøre, om der tilkommer den domfældte delvis Pension, og i saa Fald dennes Størrelse, for saa vidt angaar saadanne Tilfælde, i hvilke Højesteret har besvaret Spørgsmaalet om de paagældendes rettelige Krav paa ordinær Pension benægtende, altsaa de Tilfælde, hvor Højesteret har udtalt, at den paagældende ikke kan faa ordinær Pension. Et Spørgsmaal, der er afgjort af

Højesteret, bør nemlig ikke bagefter kunne indankes for en anden Instans.

Man har fundet det rigtigt, at den foreslaaede Ankeinstans sammensættes paa tilsvarende Maade som selve Tjenestemandsdømmestolen. De to faste Dommere bliver herefter en Højesteretsdommer som Formand og en Repræsentant for Administrationen som Medlem. Dertil kommer en Repræsentant for den Tjenestemandorganisation eller eventuelt faglige Organisation, hvorunder den paagældende Tjenestemand henhører eller kunde henhøre, idet man dog for Organisationsrepræsentantens Vedkommende af Hensyn til Ønskeligheden af den størst mulige Ensartethed i de afsagte Kendelser finder det rettest, at Kredsen af Personer, der kan komme i Betragtning, begrænses mest mulig. Derom er der truffet Aftale med Centralorganisationerne.

For at undgaa Anke af Kendelser, for hvis Vedkommende en rimelig Begrundelse herfor ikke kan gives, foreslaas det, at Spørgsmaalet om, hvorvidt en Kendelse bør kredse ved at oprette en saadan Ankenævn bestaaende af 3 juridisk uddannede Medlemmer, idet man dog foreslaar, at Ankenævnet ikke skal kunne modsætte sig, at Pensionsspørgsmaalet paaankes.

Jeg skal endelig oplyse, at jeg har forhandlet om Lovforslaget med Repræsentanter for Statstjenestemandenes 3 Centralorganisationer samt Danmarks Lærerforening. Disse Repræsentanter stillede sig alle paa det Standpunkt, at de ikke ønskede gennemført et Lovforslag om en Appellinstans, navnlig da man af Hensyn til Roen i Tjenestemandskredse nu ønskede en Afslutning paa disse Sager. Organisationsrepræsentanterne tilføjede dog, at Organisationerne, for saa vidt Loven gennemførtes, selysagt vilde medvirke til en Udpegning af Organisationsrepræsentanterne i Ankeinstansen. Ministeriet har herefter ikke mindst i Betragtning af, at Flertallet i et Udvalg udpeget af det høje Folketing er gaaet ind for en Ankeinstans, ment at burde fremsætte Forslag om en saadan. Det kan jo ogsaa diskuteres, om man ikke i Virkeligheden faar mest Ro i Tjenestemandskredse ved at oprette en saadan Ankeinstans, saaledes at Diskussionen om de afsagte Domme kan ophøre.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.